

GŁOS POMORSKI

Nr. 108 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA) Numer pojedynczy 200.000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 3.400.000, w agenturach miejscowych miesięcznie 3.600.000 mkp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 3.774.400 mkp., wprost na pocztę lub w listowym miesięcznie 3.974.400 mkp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 5.500.000 mkp., do Gdańska 3,30 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shillingów, do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorky nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 125.000 mk. w dziale reklamowym na stronie 1-3 lam. przed tekstem 700.000 mk., wśród tekstu 500.000 mk., za tekstem 400.000 mk., dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lam. w dziale ogł. 0,08 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,40 Guld. Gd., w tekście 0,30 Guld. Gd., za tekstem 0,25 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 150% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki płatne, w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące. Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie ogłoszenia złożone przed dniem zmiany cen. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

••••• Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. •••••

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 9-go maja 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Utaskawienie Bagińskiego i Wieczorkiewicza.

Wyrok śmierci zmieniony na dożywotnie więzienie wzgl. 15 lat więzienia.

Warszawa, 7. 5. (Pat.) Jak wiadomo, najwyższy sąd wojskowy odrzucił apelację w sprawie porucznika Bagińskiego i podporucznika Wieczorkiewicza zarówno co do zażalenia nieważności, jak też co do wymiaru kary. — P. Prezydent Rzplitej, którego zatwierdzeniu wy-

rok śmierci zawsze podlega, zniemił Bagińskiemu karę na dożywotnie ciężkie więzienie, a Wieczorkiewiczowi na 15 lat takiegoż więzienia przy jednoczesnym wydaleniu ich z armii.

Wynik układów polsko-czechosłowackich.

Kraków, 7. 5. (Pat.) W dniu 6 maja po południu zakończyła obrady konferencja polsko-czechosłowacka w Krakowie. W wyniku szczegółowych obrad, które trwały bez przerwy 10 dni, osiągnięto całkowite porozumienie co do projektów protokołów, odnoszących się do definitywnego ustalenia linii granicznej na Spżu w myśl zlecenia Rady Ligi Narodów z dnia 12 marca b. r. i rezolucji konferencji Ambasadorów z dnia 26 marca b. r. W skład projektów protokołów wchodzi sprawy ekonomiczne i ułatwienia komunikacyjne na całym pograniczu spżzkim.

Pierwsza grupa artykułów protokołarnych zabezpiecza należyty i nieprzerwany rozwój życia gospodarczego gmin pogranicznych, które zostało zahamowane przez ustalenie linii granicznej.

Druga grupa reguluje sprawy turystyczne w kierunku najszerszej swobody turystycznej w Tatrach zarówno dla członków towarzystw turystycznych, jak i dla szerokiego ogółu letników. Nadto przewidują artykuły zawarcie konwencji turystycznej dla całego pogranicza

polsko-czechosłowackiego oraz stworzenie parku ochrony przyrody w Tatrach i Pieninach po obu stronach granicy.

Wreszcie uregulowano w osobnym aneksie sprawy gospodarcze, komunikacyjne i turystyczne, związane z przebiegiem granicy nad Dunajcem.

Po podpisaniu projektów protokołarnych przez przewodniczących obu delegacji inż. p. Roubika i prof. p. Goetla zawiadomiono telegraficznie przewodniczącego międzynarodowej komisji delimitacyjnej pułk. Ufflera o dokonaniu uzgodnienia stanowiska obu stron. Tekst projektów protokołarnych zostanie przedłożony komisji delimitacyjnej celem dalszego przesłania ich przez tę komisję do aprobaty Konferencji Ambasadorów. Po pierwszej aprobacie której wobec osiągniętego porozumienia obu stron zainteresowanych, należy spodziewać się w niedługim czasie projekty stanowić będą integralną część decyzji Konferencji Ambasadorów, określającej granicę na Spżu.

Generał Stanisław Haller w Paryżu.

Paryż, 7. 5. (Pat.) Przybył tu dzisiaj szef sztabu generalnego generał Stanisław Haller, powitany na dworcu przez przedstawiciela szefa francuskiego sztabu generalnego, przedstawiciela marszałka Focha, szefa francuskiej misji wojskowej w Polsce gen. Duponta, ata-

che wojskowego w Paryżu pułk. Kleeberga i jego zastępcę majora Dowbora. Generał Haller składał po pol. wizyty urzędowe, a m. i. posłowi polskiemu p. dr. Chłapowskiemu.

Po wyborach w Niemczech

Oświadczenie przywódcy nacjonalistów dr. Hergta. — Głosy prasy zagranicznej. — Kombinacje około utworzenia większości.

Berlin, 7. 5. (PAT.) W rozmowie z przedstawicielem „Lokal Anzeiger” oświadczył przywódca nacjonalistów Hergt, że jego stronnictwo chętnie przystąpi do utworzenia rządu pracy. Stronnictwo nacjonalistów w roli partii rządowej uprawiać będzie politykę zagraniczną, zmierzającą do zadawalniającego rozwiązania wszystkich spraw niemieckich w drodze jaknajspieszniejszego porozumienia. Nacjonalisci bynajmniej nie zajmują nieprzejednanego stanowiska wobec sprawozdań rzeczoznawców i wobec ewentualności rokowań, nigdy jednak nie oświadczą się za obarczanie ludności niemieckiej tak wielkimi ciężarami dopóki nie zostaną załatwione w sposób zadawalniający sprawy, związane z honorem niemieckim.

Berlin, 7. 5. (PAT.) Prasa wieczorna omawia deklarację Hergta, ogłoszoną w „Lokal Anzeiger”, w której leader nacjonalistów z wielkimi omówieniami i zastrzeżeniami przyjmuje projekt rzeczoznawców w sprawie odszkodowań. Deklaracja ta komentowana jest, jako pierwszy krok ze strony nacjonalistów, zniechęcający do objęcia rządów przy pomocy koalicji prawicowej. Organ Stresemanna „Die Zeit” uważa, że deklaracja ta obowiązuje tylko samego Hergta i wątpi, aby partja nacjonalistyczna, której cała agitacja wyborcza polegała na zwalczaniu projektów rzeczoznawców mogła zmienić front w tak zasadniczy sposób i przyjąć program wyborczy swoich przeciwników politycznych.

Londyn, 7. 5. (PAT.-P.R.) Prasa londyńska omawia w dalszym ciągu rezultaty wyborów w Niemczech i ich znaczenie dla sprawy odszkodowań. Większość dzienników pod-

kreśla fakt, że w wyniku wyborów wzmocnione zostały skrajne partie kosztem stronnictw umiarkowanych, które podtrzymały stanowisko dra Marksa odnośnie do przyjęcia memorjału rzeczoznawców i t. zw. polityki wypełnienia zobowiązań.

Londyn, 7. 5. (PAT.) Sprawozdawca brukselski „Timesa” donosi, iż ostatnie zwycięstwo wyborcze nacjonalistów niemieckich nie napawa urzędowych kół belgijskich żadną obawą. W Brukseli panuje opinia iż nowy parlament niemiecki zgodzi się na plan rzeczoznawców.

Berlin, 7. 5. (PAT.) Według doniesień dzienników, premier belgijski Theunis w rozmowie z ambasadorem francuskim w Bruksel zakomunikował mu przebieg rokowań z Mac Donaldem. Theunis, jak donoszą dalej pisma, odniósł wrażenie, że Mac Donald zgodzi się na środki, które będą dla Francji pewną gwarancją na wypadek ewakuacji zagłębia Ruhry.

Berlin, (A.W.) Dzienniki zamieszczają mnóstwo wiadomości o nowych kombinacjach rządowych, które obracają się dookoła pytania, czy rząd ma objąć blok mieszczański, czy też wielką koalicję. Jeżeli konflikt ma być rozwiązany na terenie parlamentarnym, to możliwa byłaby tylko wielka koalicja, gdyż blok mieszczański nie mógłby prowadzić dalej polityki rządu Marksa w sprawie odszkodowań. Prasa prawicowa przedstawia stronnictwo narodowo-niemieckie jako najsilniejsze w parlamencie. Z tego wynika, że będzie ono domagać się od prezydenta Rzeszy zaproszenia tego stronnictwa do utworzenia rządu.

Persji w imieniu lub w związku z trzecią międzynarodówką.

Nietakt Gdańska.

Gdańsk, 7. 5. (Pat.) W artykule pod tyt. „Nietakt czy nieuwaga” „Gazeta Gdańska” pisze, że w dniu 3-go maja na gmachach konsulatów wszystkich państw obcych w Gdańsku wywieszono flagi państwowe, jedynie na gmachach rządowych Gdańska zapomiano wywiesić flagi.

Konwencja kłajpedzka dotąd nie podpisana.

Kowno, 7. 5. (Pat.) Litewskie ministerstwo spraw zagr. podaje, że dotychczas nie otrzymało oficjalnego zawiadomienia z Paryża o podpisaniu konwencji kłajpedzkiej.

Po wyborach w Niemczech.

Grudziądz, 7. maja.

Wybory z dnia 4 maja w Niemczech wykazują dowodnie, że partje opozycyjne, nacjonalisci i komuniści, odniosły zwycięstwo nad partiami rządowymi tj. terni partjami, które w ostatnich latach stale lub przejściowo udział brały w rządzie. Kwestją zasadniczą jest, jak to zwycięstwo nacjonalistów i komunistów odbije się na ugrupowaniu partji w reichstagu i na przyszłej konstelacji rządowej.

„Vorwaerts”, organ socjaldemokracji niemieckiej, przerażony ubytkiem głosów na rzecz komunistów pociesza się jedynym argumentem, że „stosunek socjaldemokracji do komunistów jest taki, że komuniści mierzyć się nie mogą z socjalistami. Komuniści oświadczyli przed wyborami, że liczyć chcą głosy tych, którzy według przepisów komunistycznych zrobić chcą rewolucję. W każdym razie przekonają się oni, że cały naród niemiecki, włącznie z socjalistycznie usposobioną cześcią robotniczą olbrzymią większością wypowiedział się przeciwko tym przepisom”. W dodatku obwinia „Vor-

— NIEDOBROWOLNE USTAPIENIE P. BREJSKIEGO. — P. POSEŁ WACHOWIAK NASTĘPCA P. Brejski, jako wojewoda pomorski, należy już do przeszłości.

Stare rzymskie przysłowie mówi „de mortuis nil nisi bene” (o zmarłych mów dobrze). Wobec tego atoli, że p. Brejski tylko „umarł jako wojewoda”, a poza-tem dobrem cieszy się zdrowiem, pisać będziemy o nim tylko prawdę.

Dziwnym zarządzeniem losu on — drugi pomorski wojewoda — odchodzi niedobrowolnie. Bowiem nie z własnej woli odszedł swego czasu pierwszy wojewoda pomorski, ś. p. Łaszewski. P. wojewoda Brejski, który kilka miesięcy temu ogłaszał, że niema zamiaru ustępować, dopóki zdrowie mu służyć będzie, musiał jednak, mimo dobre swe zdrowie, ustąpić, i to nagle, bardzo nagłe... Bardzo słusznie zauważa „Słowo Pomorskie” że nie obyło się bez dramatycznych scen. Ale gospodarka p. wojewody Brejskiego doprowadziła w ostatnich czasach do tak jaskrawego przykładu nieładu, że czekała p. Brejskiego rozprawa dyscyplinarna, o ile z własnej woli — oczywiście pod dyktando — nie wniósłby prośby o przeniesienie go w stan spoczynku.

Zważywszy, że władze centralne na ogół nie są skore do tak obcesowych środków, wniosek należy jeden wysnuć, że p. Brejskiego nie obaliły partyjno-polityczne ataki, ale obaliła jego własna metoda rządzenia.

Tyle na dziś. Następcą p. Brejskiego będzie p. poseł Wachowiak, b. wiceminister b. dzielnicy pruskiej, który obejmie ster województwa z końcem maja. Narazie agendy prowadzi p. Grabowski, wyższy urzędnik z Min. Spraw Wewn.

P. Wachowiak należy do partji N. P. R. Patrząc atoli na jego działalność, chcemy wierzyć, że p. Wachowiak — człowiek w sile wieku i o szerokim poglądzie — wbrew swemu poprzednikowi prowadzić będzie ster swych rządów pod kątem ogólnego dobra Województwa na korzyść Państwa, wykluczając wszelkie partyjne momenty ze stanowiska, na którym służyć ma dobru Państwa i jego wszystkich obywateli.

waerts” tak magnatów kopalnianych jak Francję, że ich postępowanie spowodowało olbrzymi wzrost głosów komunistycznych na Śląsku i nad Ruhra.

Stanowczej przewagi nie uzyskało żadne stronnictwo. Kto zna budowę polityczną społeczeństwa niemieckiego i klasowy charakter jego stronnictw, ten mógł i z góry przewidzieć, że żadne stronnictwo nie uzyska stanowczej przewagi. Rozrost nowych tendencji rozwojowych w Niemczech zaznaczył się tylko wzmocnieniem skrzydeł skrajnych. Na prawicy powstało nowe stronnictwo skrajnie nacjonalistyczne, i antysemitkie „Deutsch-voelkische Partei” i zdobyło odrazu około 30 mandatów (poprzednio mieli 3); dawni konserwatyści (Deutsch-nationale) uzyskali prawie 100 mandatów (wobec 65 dawnych). Na lewem skrzydle socjaliści zeszedli z 171 dawnych mandatów na 99, straciwszy je przeważnie na rzecz komunistów, którzy z 16 miejsc przeszli na 61. Stracili również stronnictwa środka: Niemiecka partja ludowa (Deutsche Volkspartei) ma 45 miejsc za-

Gwarancje sowieckie w zamian za pożyczkę angielską.

Londyn, 7. 5. (Pat.) „Morning Post” dowiaduje się, iż rząd rosyjski wzamian za ewentualną pożyczkę angielską zamierza udzielić Anglii następujących gospodarczych i politycznych gwarancji:

1) odstąpienie kolei wschodnio-chińskiej; 2) odwołanie wszystkich dyplomatycznych i gospodarczych przedstawicieli, delegacji i misji rządu sowieckiego z Afganistanu; 3) zamknąć utworzony w Taszkencie specjalny instytut dla wykształcenia komunistycznych propagatorów oraz antyangielską agencję rewolucyjną; 4) zupełnie zaprzestać propagandy antyangielskiej w Persji oraz odwołać wszystkie agencje i agentów, działających w

miast 66, centrum — 62 zamiast 68, demokraci — 24 za miast 39.

Jeśli postawić pytania — jakie są dążenia różnych stronnictw politycznych w Niemczech w dziedzinie polityki zewnętrznej, a więc w stosunku do Traktatu Wersalskiego i odszkodowań, to trzeba stwierdzić, że między skrajną prawicą, a grupami środkowymi istnieje w gruncie rzeczy różnica poglądów tylko co do tempa polityki. Skrajna prawica pragnęła od razu zająć stanowisko nieprzejednane i jawnie niewykonywać zobowiązań nałożonych przez Traktat Wersalski; stronnictwa środka natomiast uważają, że Niemcy nie są jeszcze dość silne i że do czasu trzeba zajmować stanowisko pojednawcze. W gruncie rzeczy wszakże program obalenia Traktatu Wersalskiego, przywrócenia przedwojennych granic Rzeszy i przedwojennego stanowiska Niemiec w świecie jest programem wspólnym wszystkich stronnictw narodowych. Na tej platformie zasadniczej spotykają się zapewne kanclerz Marx z centrum i p. Stresemann ze stronnictwa narodowo-liberalnego z przywódcami konserwatystów i nacjonalistów niemieckich.

Wybory w Niemczech nie dały wyraźnej przewagi prawicy, bo przy wewnętrznej budowie politycznej narodu niemieckiego dać nie mogły, lecz są dość wyraźnym przejawem siły dążeń narodowych w Niemczech i wymagającej się reakcji przeciw tendencjom radykalnym i postępowym.

O ile sędzić można ze znanych dotychczas cyfr, stronnictwa dawnego bloku „wielkiej koalicji“ rozporządza, jak się zdaje, zawsze jeszcze nieznacznie większą siłą w parlamencie. Ze względu na bezpośrednią przyszłość jest to z pewnością okoliczność dodatnia: byłoby niesłychaną komplikacją położenia międzynarodowego i niebezpiecznym zaostreniem przeciwności w Europie, gdyby wybory niemieckie były równoznaczne z odrzuceniem raportu rzeczoznawców. Na dłuższą jednak metę ten właśnie rezultat wyborczy jest ze wszystkich najgorszym. Skrajna prawica szła do wyborów pod hasłem dzikiego wprost nacjonalizmu. Obalenie traktatu wersalskiego, odrzucenie wniosków ekspertów, a na dalszym planie odwet wojenny — oto podstawy „programu“ prawicy niemieckiej. Gdyby po takiej kampanii wyborczej nacjonaliści znaleźli się w większości; gdyby stanęli wobec kategorycznego imperatywu objęcia rządów, zwycięstwo ich okazałoby się największą klęską: ze swoim wyborczym programem nie mogliby rządzić ani dwóch tygodni, a większość ich rozbiłaby się o twardą rzeczywistość międzynarodowego rozkładu sił.

W Czechach, a u nas.

Pod powyższym tytułem zamieszcza w „Polsce Zbrojnej“ p. Józef Rossowski bardzo ciekawe uwagi na temat naszych usiłowań państwowotwórczych w porównaniu z usiłowaniem czeskim.

„Od chwili powstania niepodległej Polski mamy całą szereg spraw z dziedziny polityki zagranicznej, które przez lata całe są załatwiane i nie mogą się doczekać ostatecznego rozstrzygnięcia, jak zagadnienie kolonistów niemieckich w Polsce, zapewnienie praw Polakom w Górnym Śląsku, pogranicze ze Słowacją, prawa nasze do Kłajpedy — albo też takie, które zostały częściowo lub w całości załatwione, ale niestety najczęściej na naszą niekorzyść, jak plebiscyt na Mazurach pruskich, rozgraniczenie Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy itp. A co ciekawsze, że tracąc tu i tam prawa na rzecz innych, mamy rozpowszechnioną w Europie opinię narodu szczególnie kłótniowego i nieustępliwego wobec sąsiadów.

Oczywiście w nowoczesnym społeczeństwie niemożliwa jest jednomyślność wszystkich obozów politycznych w kraju, we wszystkich tak bardzo złożonych zagadnieniach, ale do uzgodnienia różnych zdań służy dyskusja, jako wyraz walki koniecznej, bo znamionującej życie, i ta się powinna odbywać wewnątrz. Na zewnątrz natomiast powinno wychodzić jedno już uzgodnione zdanie, będące wypadkową wszystkich dążeń.

Widzimy to dobrze na doświadczonej w polityce Anglii, której rządy począwszy od jaknajbardziej zachowawczej prawicy, a kończąc na socjalistach, będących dziś u władzy, umieją zawsze bronić dobra narodu i państwa, jako całości, bez względu na wewnętrzne hasła stronnictwa.

A jeśli nam trudno porównywać się z Anglią, mającą wielowiekową nieprzerwaną praktykę pod tym względem, to możemy się porównać z Czechami, którzy mają tego doświadczenia jeszcze mniej niż my. A jednak Czesi przeprowadzili jak najkorzystniej dla siebie całą szereg spraw, które my już dziś przywykliśmy uważać za załatwione, ale które były niepomniernie trudniejsze do załatwienia od naszych. Przecież przyłączenie Słowaczyny do Czech nie da się z niczym u nas porównać, a przyłączenie czeskich kresów zamieszkałych przez ludność niemiecką dałoby się porównywać chyba z odzyskaniem dawnych granic Rzeczypospolitej od Litwicy do Kijowa i od Inflant do Spisza i Orawy... gdybyśmy je otrzymali. A cóż dopiero mówić o przyłączeniu do Czech Rusi Podkarpackiej?

Nawet na tym samym Górnym Śląsku, jakże niejednokrotnie potraktowano Polskę i Czechosłowację. Czesi otrzymali żadaną część od razu bez plebiscytu, a Polska musiała latami czekać na plebiscyt, przygotowany tendencyjnie, pod niemiecką administracją i odbyty z udziałem zastępcy sprawozdawczych niemieckich kolonistów, którzy wcale na Śląsku nie mieszkają, ale dla tego, że kiedyś ich rząd niemiecki na Śląsk nasyłał dla niemczenia Polaków, więc... dano im prawo rozstrzygnięcia o przyszłości tej ziemi, z której po plebiscytcie wyjechali i z którą nic wspólnego nie mają.

Alé też Czesi mają od chwili powstania swego państwa ciągle tego samego Benesa na stanowisku ministra spraw zagr., bo mają ciągle jeden rząd. A rząd ma ciągle ten sam, dlatego, że w koalicję rządową po-

Poincaré nie opuści raz na zawsze obranej linii.

Paryż, 7. 5. (PAT) Poincaré przemawiając na bankiecie, wydanym przez izbę handlową, mówiąc o polityce zagranicznej, powiedział m. in.: Nie zaznałbym spokoju, gdyby się miał uwydatnić natarczywy wpływ partii międzynarodowej na uregulowanie spraw odszkodowań. Powiedzieliśmy już raz i powtarzamy — mówił Poincaré — że Francja życzliwie przyjmie sprawozdanie rzeczoznawców w takiej postaci, jaką mu nadała komisja odszkodowań. Powiedzieliśmy już i powtarzamy, że zgadzamy się na przywrócenie jedności ekonomicznej Rzeszy z chwilą, gdy Niemcy wykonają program, ustalony przez komisję odszkodowań. Nie wiemy dzisiaj jeszcze ani kiedy, ani w jaki sposób Niemcy program ten wyko-

nają, nie wiemy też wogóle czy go wykonają, jednakże ostatnie usiłowanie Niemiec zrzucenia na Francję odpowiedzialności za wyniki wyborów do reichstagu nie mogą wzbudzić w nas wielkiego zaufania. Jesteśmy tedy zmuszeni — mówił premier — trwać uporczywie przy naszej polityce czujności i stanowczości i będziemy nadal zdecydowani wycofać wojska z zagłębia Ruhry jedynie w miarę dokonywania przez Niemcy spłat. Podobnie jak i wewnątrz kraju nie chcemy poddać się dyktaturze jakiegokolwiek, czy to białej czy też czerwonej, nie zgodzimy się, aby walka naruszyła jedność republikańską i zgodę narodową, nie chcemy też, aby o losach Francji decydował kongres międzynarodowy jednej partii politycznej.

Podróż d-ra Benesa do Rzymu.

Praga, 7. 5. (PAT.) Półoficjalna „Czechosłowacka Republika“ omawia w artykule sprawozdawcy rzymskiego podróż d-ra Benesa do Rzymu. Podróż ta ma stać w związku z zamiarem przeprowadzenia rokowań w sprawie stosunków włosko-czechosłowackich i w sprawie stosunku Włoch do małej ententy. Po zawarciu traktatu handlowego włosko-czechosłowackiego — mowi dalej korespondent wspomnianego dziennika — wyrażono w Rzymie życzenie, aby Czechosłowacja przyłączyła się do paktu między Włochami a Jugosławiją w myśl status quo z r. 1919. Po przystąpieniu Czechosłowacji do tego paktu, co rokują poprawy stosunków włosko-francuskich. Liczą się także z tem, że w czasie wizyty d-ra Benesa będzie można rozwiązać kilku kwestji

środkowo-europejskich, m. i. kwestję węgiersko-czechosłowacką, co umożliwiłoby ewentualne przystąpienie do małej ententy, a to koła włoskie miarodajnie uważałyby za gwarancję czysto obronnego charakteru małej ententy. W kołach włoskich — zdaniem korespondenta — zwrócono również uwagę na coraz widoczniejszą zbliżanie się Czechosłowacji do Polski, z którą Włochy w ostatnich czasach utrzymują bardzo dobre stosunki. Dalej sądzą w kołach włoskich, że na konferencji będącej omawiana kwestja besarabska i związana z tą kwestją, kwestja rosyjska. W kołach politycznych twierdzą, że w Rzymie stworzony będzie początek nowego grupowania się środkowej Europy, które objęłoby Francję, Włochy, małą ententę, Węgry i Polskę.

Naokoło zatargu niemiecko-sowieckiego.

Berlin, 7. 5. (PAT.) „Kreuzzeitung“ oświadcza, że zarządzenia, podjęte przez rząd sowiecki przeciwko Rzeszy niemieckiej równoznaczne są z wypowiedzeniem wojny ekonomicznej. Zdaniem dziennika, rząd niemiecki powinien zastosować jaknajbardziej środki represyjne.

Berlin, 7. 5. (PAT.) Frakcja komunistyczna sejmu pruskiego wniosła w sprawie rewizji policji w gmachu rosyjskiej delegacji handlowej interpelację, w której zapytuje rząd, co zamierza uczynić, aby podobne wypadki naruszenia traktatu i prawa międzynarodowego, przynoszące Rzeszy niemieckiej i państwu pruskiemu nadzwyczajne szkody natury politycznej i gospodarczej nie mogły się wydarzyć w przyszłości oraz, co zamierza czynić aby dać zadośćuczynienie rządowi sowieckiemu, celem uniknięcia dalszego zaostrenia konfliktu.

Moskwa, 7. 5. (PAT.) Incydent dyplomatyczny w Berlinie odbił się tu żywym echem. Sowicy nie zamierzają podobno domagać się zadośćuczynienia w jakiejś określonej formie, pragnąc przeczekać, aż rząd Rzeszy sam udzieli należytego zadośćuczynienia. Krestinskij ma być wezwany do Moskwy w celu złożenia sprawozdania z rządem sowieckim planu działania.

Berlin, 7. 5. (PAT.) Komuniści berlińscy odbyli tutaj wczoraj zgromadzenia protestujące przeciwko postępowaniu rządu wobec delegacji rosyjskiej, poczem usiłowali urządzić demonstrację przed poselstwem rosyjskim, policja jednak rozproszyła manifestantów.

Berlin, 7. 5. (PAT.-P.R.) Według doniesienia z Moskwy

łączyły się wszystkie główne czeskie stronnictwa bez względu na różnicę programów, to jest narodowi demokraci, klerykali, rolnicy i socjaliści. Droga wzajemnych ustępstw umożliwia w ciągu lat współpracę koalicji w rządzie, której nie mogą zachwiać ani komuniści, będący w Czechosłowacji legalnym stronnictwem, ani mniejszości narodowe, których Czesi mają bez porównania więcej niż my, przyczem zauważyć należy, że silna liczebnie mniejszość niemiecka w Czechosłowacji jest w soko uswiadomiona narodowo i wyrobiona politycznie, jak żadna z mniejszości narodowych w Polsce.

Niemcy czeszy marzą o oderwaniu choć części któregoś z tych stronnictw czeskich, któraby w połączeniu z opozycją mniejszości narodowych obaliła rząd, ale Czesi zdają też sobie sprawę i pozostają w koalicji bez względu na różnice.

Jako znamienity przykład tej solidarności czeskiej może posłużyć stanowisko czeskich socjalistów zajęte na ogólnoczeskim zjeździe, który się odbył podczas świat wielkanocnych w Morawskiej Ostrawie, jako wielkim środkiem walki kapitału z pracą. Zjazd wypowiedział się za potrzebą współpracy w koalicji rządowej w dalszym ciągu, bo tego wymaga dobro państwa, przyczem mają być uwzględniane interesy ludu. Zarazem wyraził zjazd gotowość współpracy ze socjalistami wszystkich mniejszości narodowych Czechosłowacji, byleby stali na gruncie czeskosłowackiej państwowości. Natomiast za niemożliwą uznał współpracę z komunistami, działającymi na szkodę państwa.

W takich warunkach może państwo urzeczywistnić wiele ze swoich dążeń. A u nas jak się dzieje obecnie, choć przecież mamy piękne przykłady współpracy bez względu na różnice społeczne. Przykład taki dała Konstytucja 3 Maja“.

Telegramy.

W czerwcu ukonstytuuje się ponownie Rada Najwyższa.

Paryż, 7. 5. (Pat.) „New York Herald“ donosi, iż prawdopodobnie w czerwcu rb. powstanie Rada Najwyższa, która istniała po wojnie i zastąpiona została następnie przez Konferencję Ambasadorów.

W skład Rady Najwyższej wejdą premierzy Anglii, Francji, Włoch, Belgji oraz obserwator Stanów Zjedn. Zadaniem Rady będzie wyrównanie różnic, istniejących pomiędzy mocarstwami w sprawie odszkodowań oraz uregulowanie kwestji długów międzysojusznicznych.

Żądania powstańców na Kubie.

Nowy Jork, 7. 5. (Pat.) „United Press“ donosi, że rewolucyjna junta na Kubie postawiła szereg żądań. M. i. domaga się unieważnienia ostatnich wyborów, prawa wyborczego dla chłopów, ograniczenia nietykalności państwowej, uniezależnienia sądów od władz wykonawczych, zniesienie monopolów państwowych. Według doniesienia dziennika, mistrz szachowy Capablanca jest członkiem junty rewolucyjnej.

Odruch niezadowolonia wśród Litwinów wobec duchowieństwa.

Kowno. (AW.) Działalność duchowieństwa litewskiego i jego angażowanie się w czynnej polityce wywołuje oburzenie pewnej części społeczeństwa litewskiego. Ostatnio „Lietuvos Zinios“ daje wyraz swemu oburzeniu z tego powodu.

Kino Apollo

Dziś, w czwartek Premiera
wielkiego arcydzieła podług znakomitego romansu Emila Zoli

Au bonheur des dames

(Raj kobiecy)

Sensacyjny, o wysokim napięciu dramat salonowy w 7 wielkich aktach.
W głównej roli genialna ulubienica Paryżan

Edith Possa.

Wspaniała wystawa, prześliczne widoki stolicy nadsekwanskiej.
Oprócz tego nadprogram. [142

Rodacy!

Wojna światowa wykazała, jak ważnym i decydującym czynnikiem w zwycięstwie jest dobrze zorganizowane, rozwinięte lotnictwo.

Sąsiedzi Rzeczypospolitej wyężdżają wszystkie siły, by postawić lotnictwo na wyżynie obecnych wynagań techniki i strategii.

Przygotowania te mogą w niedalekiej przyszłości skierować swe ostrze w nasz niepodległy byt państwowy i najszczytniejsze ideały wolności narodu.

Instynkt samozachowawczy i rozum nakazuje nam zbudować silną flotę powietrzną, by w chwilach groźnych stanąć w przygotowanej na wszystkie ewentualności obronnej postawie.

Rząd nie jest w możności pokrycia olbrzymich nakładów finansowych na cele lotnictwa, przeto pomoc i współpraca całego społeczeństwa okazuje się niezbędną.

Silna flota powietrzna jest nakazem obecnej chwili, do budowy jej potrzebna jest ofiarność całego społeczeństwa.

Każdy nowy samolot, każdy nowy pilot, każdy nowy warsztat i nowe lotnisko, to wzmocnienie naszej potęgi, naszych środków obronnych.

W myśl tych wskazań wzywa Zarząd Ligi Obrony Powietrznej Państwa w Grudziądzu wszystkich gorąco czujących Polaków do popierania wszelkich imprez dochodowych L. O. P. P. i zapisywania się w poczet jej członków w celu umożliwienia budowy

20 samolotów na obronę powietrzną Pomorza.

Zapisy na członków przyjmują niżej podpisani członkowie Zarządu. Siedziba Zarządu mieści się w Magistracie I.

Wszelkie dary prosimy przekazywać do Miejskiej Kasy Oszczędności na konto „Lotnictwa“.

Obywatele!

Kto nie chce, aby miasta i wsie Pomorza zostały zbombardowane przez wrogów,

Kto nie chce, aby w razie wojny ludność Pomorza ginęła w gazach trujących pocisków lotniczych,

Kto nie chce, aby bezbronna w powietrzu Polska stała otworem i uległa wrogom,

Niech składa ofiary na rzecz P. L. O. P. P.

Niech wstąpi w szeregi członków P. L. O. P. P.

Zarząd P. L. O. P. P. w Grudziądzu.

Prezes: (—) Włodek, Prezydent Miasta. Wiceprezes: (—) płk. Senderek, D-ca Wyższ. Szk. Pilotów. Sekretarz: (—) Kalkstein. Skarbnik: (—) Kalwara. Członkowie: (—) St. Krótki, (—) Radca Nowakowski, (—) Prokurator Przeszastewski.

Odezwę tę najżywiej i najgoręcej popieramy, wyrażając zadowolenie, że Komitet utworzony w Grudziądzu nareszcie — po kilku tygodniach — dał znak życia o sobie.

płacać Kościołowi dotacje, nie czyni to jako z łaski, albo jako spełnienie obowiązku kulturalnego wobec samego siebie, np. jak płacąc na utrzymanie szkół lub innych instytucji państwowych tylko jako wykonanie zobowiązania wobec osoby trzeciej. Stronicy systemu rozdziału Kościoła od państwa powołują się chętnie na Stany Zjednoczone Ameryki, gdzie taki system obowiązuje, gdzie jednak brak wszelkiej tradycji państwowej. U nas nie wolno zapominać, że Kościół oddawał zarówno w dalekiej przeszłości, np. w czasie rozdziału za czasów Łokietka, jak i w czasach porobiorczych odgrywał rolę ostoji całego narodowego bytu i dlatego naród przyzwyczaił się uważać Kościół za najtrwalszą spójnię wobec ucisku władz zaborczych. Dlatego u nas mowy być nie może o przeprowadzeniu takiego rozdziału. — Przeprowadzenie konkordatu oraz zniesienie owych ustaw wyjątkowych, oto dwa filary, na których opierać się będzie w przyszłości prawidłowy stosunek Kościoła do państwa.

Dzień katolicki w Gnieźnie.

(Od specjalnego sprawozdawcy „Głosu Pom.“)

II.

Gniezno, 5 maja.

W sobotę, 3-go maja, w rocznicę wiekopomnej Konstytucji majowej odbyło się o godz. 8 rano w Katedrze sołenne nabożeństwo, na intencję Zjazdu Katolickiego, które celebrował J. E. Ks. Kardynał Prymas w licznej asyście duchowieństwa. W presbiterium zajęli miejsce reprezentanci władz i delegacji. Podniósł kazanie okolicznościowe wygłosił ks. prałat Kłos.

Po nabożeństwie odbył się olbrzymi pochód manifestacyjny na cześć Ojca św. Piusa XI i rocznicy Konstytucji 3-go maja. Na balkonie gmachu magistrackiego odebrał defiladę pochodu J. E. Ks. Kardynał. Następnie ustawił się pochód w Ryńku, gdzie w podniosłych słowach przemówił p. mec. dr. Jurek; potem udekorowano powstańców gnieźnieńskich odznakami powstańcami; na koniec zaśpiewano „Rotę“ Konopnickiej.

*

Drugie zebranie plenarne odbyło się przy sali, natoczonej wprost publiczności. Z tronu asystował zebraniu J. Emnencji Ks. Kardynał.

Pierwszy referent dr. Jankowski z Ostrowa roztrząsa kwestię „Prawa małżeńskiego w przyszłym kodeksie polskim“, i dochodzi do wniosku, że

1) zbytecznym jest ślub cywilny w obecności urzędnika stanu cywilnego, natomiast czego wystarcza doniesienie osób wiarogodnych;

2) niedopuszczalną jest rozwiązalność małżeństwa, która prowadzi do niemoralnego życia, do zaniedbania wychowania dzieci, do zawierania powtórnym, w tym razie nieważnych ślubów.

Wykład często przerywano oklaskami, co dobrze świadczy o zrozumieniu kwestji.

(Całość wykładu, świetną, źródłowo i uczuciowo, podamy w feljetonach „Głosu Pomorskiego“ — Red.)

Nastąpiły produkcje chóru, poczem p. wicekurator Stein wygłosił wykład na temat: „Wychowania oparte o naukę Chrystusa“.

„Przychodzi czas — mówił prelegent — że trzeba każdemu z nas opowiedzieć się, kim jesteśmy — i być chcemy. Że trzeba wypowiedzieć walkę o Boga.“

Na wychowanie składają się trzy czynniki: religia, przepisy i wychowawcy. Harmonii między nimi potrzeba i jednolitości, a oparciem dla nich: Chrystus. Wychowanie dąży do dalszego rozwijania kultury duszy, ona jest jego celem. Pokolenie młode żyje dalej — później, ale nie może oderwać się od tradycji poprzedniego. Wychowanie publiczne to szkoły — ale to także wykłady, teatry i kina. Każdy przeżyć dziś musi przez szkołę — i dlatego szkoła jest potęgą i dlatego o tę szkołę toczy się walka.

W 28 000 szkół polskich publicznych — kształcą się 3 miliony dzieci; w 180 seminarjach nauczycielskich kształcą się około 30 000 wychowawców; w 700 szkołach zawodowych — 700 000 młodych, a na 5 uniwersytetach 20 000 słuchaczy.

Cel szkoły zawarty jest w programie nauczania. Program szkolny odpowiada stopniowi kultury w narodzie — a kultura narodu nie nabywa się z dziś; ona opiera się o dzień wczorajszy, o przeszłość — i de facto nią właśnie jest. Kultura musi obejmować stronę duchową i to w całej jej wartości. Kultura musi liczyć się ze stosun-

kiem człowieka do Boga, z tęsknotą do nieskończoności. Kultura to jednolitość, a więc nie można uprawiać jej raz ta, raz inaczej. Należy uwzględnić wszystkie te składniki, jakie składają się na plon. Z tej Katedry gnieźnieńskiej patrzy na nas 1 000 lat kultury katolickiej. Myśmy z katolicyzmem historycznie żyć zaczęli — z nim też żyć mamy dalej. Do państwowego istnienia zbudziłyśmy się poprzez katolicyzm — on był kitem co zawsze nas spajał. Zbytecznym jest uprzytomniać sobie, co mamy z religii katolickiej, bo jesteśmy wszyscy przekonani katolikami. Czy weźmiemy miłość Ojczyzny, czy miłość bliźniego, prawdę, cnotę lub ofiarę, to wszystko w kościele znalazło swoje uświęcenie. Posiadamy w kościele prawdziwą etykę; na nic moralność świecka, na nic oderwanie się od źródła, od Boga, od Chrystusa i kościoła. Posiadamy w kościele oparcie o organizację niewzruszoną i wieczną.

Wrogowie radziby ją obalić i rozbić — ale to właśnie jest epoka kultury prawdziwej i narodowej.

O nią też oprzeć się musi wychowanie. Tysiąc lat życia kościoła w Polsce dają nam prawo domagania się katolickiego wychowania.

Szkoła zatem musi być wyznaniową. T. z. uczyć muszą tylko nauczyciele katolicy w duchu katolickim — i ten postulat musimy przeprowadzić.

A teraz jak mają wyglądać nasze ustawy szkolne? Aby nie naruszały w niczem tych zasad, jakie katolicy wobec państwa stawiać muszą. Art. 120 konstytucji polskiej zapewnia naukę religijną jako obowiązkową aż do 18 roku życia. Nie przeszkadza on wyznaniowości szkoły. Niestety nie przeszedł przy uchwaleniu konstytucji artykuł o konieczności przestrzegania zasad katolickich w nauczaniu. Niech nas nie straszy zarzut, że w ten sposób nie jesteśmy postępowi.

Dla mniejszości narodowych wyznaniowość szkoły zastrzegł traktat wersalski.

A nauczyciele? I tutaj musimy stanąć na tej zasadzie, że między duchowieństwem a katolikami nie może być rozdziewku. My musimy stać na tym stanowisku, że idzie nam przedewszystkiem o kształcenie nauczycieli w duchu katolickim. Oni muszą rozumieć kulturę narodu, popierać ją i rozwijać.

Prelegent dziękuje J. Eminencji za łaskawe słowa, wyrzeczone zeszłego roku w Lesznie do nauczycielstwa — jako władza szkolna. „Bo zawsze należy pamiętać, że miłość jedna buduje — i że człowiek „współkochoć przyszedł — nie współnienawidzić“.

Przeciwko moralności katolickiej idzie do walki moralność inna, wroga — i trzeba nam organizować się i umacniać, aby bronić duszę młodzieży“.

Ostatnim prelegentem jest ks. Dymek, a jego referat zajmuje się kwestją rozwiązania zagadnienia socjalnego. Papież Leon XIII w encyklice swej „Rerum novarum“ zapowiedział zwrot ku rozwiązaniu społecznych trudności, i dzisiejsze reformy nie są niczym innym, tylko realizacją jego nadziei.

(Wykład ks. kan. Dymka postaramy się podać naszym czytelnikom w całości. — Red.)

*

Równocześnie odbywały się w sobotę przed i po południu obrady poszczególnych Komisji i związków; a mianowicie: nadzwyczajne walne zebranie Ligi Katolickiej; zebranie Księży Adoratorów, Zjazd członków Rady Diecezjalnej Polskiego Tow. Misyjnego, Zjazd delegowanych Związku Katolickich Stowarzyszeń Kobiet Pracujących, zebranie Związku Profesorów Zachodn. Polski, zebranie Działu Intronizacji Najśl. Serca Jezus, obradowały komisje dla spraw wychowania, kom. prawno-kościelna, dla spraw robotniczych, dla spraw młodzieży, dla akcji przeciwalkoholowej.

*

W sobotę wieczorem odbyły się dwa przedstawienia teatralne: w sali „Wenecja“ odegrano Calderona „Misterjum Mszy św.“, a w sali hotelu Europ. „Obronę Częstochowy“.

Równocześnie J. E. Ks. Kardynał i Prymas raczył przyjąć w apartamentach Arcybiskupiego Pałacu liczne grono gości.

Z niewyczerpaną serdecznością i gościnnością czyniąc honory domu, sprawił, że wieczór, nic nie tracąc z charakteru powagi i dostojności, nacechowany był równocześnie swobodą i ożywieniem.

Przybyli członkowie kapituły, posłowie, prelegenci, ziemianie, dziennikarze — i wśród najmielszego nastroju spędzili godzin parę, wynosząc z nich szczerę uczucie wdzięczności.

O umowy polsko-gdańskie.

„Danziger Neueste Nachrichten“ w komentarzu do wiadomości o podpisaniu czterech umów polsko-gdańskich w dniu 4 bm. oświadczają, iż osiągnięcie porozumienia należy przypisać temu, że Polska postanowiła wreszcie zrzucić z siebie rolę biernego obiektu, nad którym rozprawia Liga Narodów, lecz postawić siebie w roli samodzielnego czynnika i samodzielnie rokującej strony. Temu właśnie stanowisku Polski, jak twierdzi dziennik, i ustępliwości Gdańska należy zawdzięczać, iż szereg spraw polsko-gdańskich nie wejdzie na porządek dzienny Rady Ligi.

Przechodząc do poszczególnych umów, „D. N. N.“ informuje, że w sprawie konferencji berlińskiej osiągnięto porozumienie, polegające na tem, iż Polska przyznała Gdańskowi prawo udziału w międzynarodowych konferencjach kolejowych za pośrednictwem przedstawicieli polskich.

Sprawę paszportów uregulowano w ten sposób, że władze wojewego miasta są uprawnione do wystawiania i przedłużania swoim obywatelom paszportów zarówno krajowych jak i zagranicznych, zaś konsulaty polskie zagranicą będą obywatelom gdańskim wystawiać lub przedłużać paszporty gdańskie. — Dotychczas konsulaty polskie wydawały gdańszczanom paszporty polskie po przed

Zabytki praw wyjątkowych

przeciw kościołowi katolickiemu porządkach zaborczych w Polsce

(Referat wygłoszony na pierwszym posiedzeniu plenarnym V Zjazdu Katolickiego w Gnieźnie przez dr. Stanisława Sławskiego).

II.

Porównując z Józefinizmem, było postępowym pewnym, gdy Fryderyk II, przygotowując łączy z naszym tematem: chodzi więc o to, aby pruskie prawo krajowe proklamował zasadniczą wolność Kościoła we wszystkich sprawach duchownych, poddając go jednak ścisłemu nadzorowi państwa we wszystkich sprawach organizacyjnych i majątkowych. Dobrą stroną tego systemu było to, że przynajmniej czysto duchowe sprawy zostały wyodrębnione od nieznoszącej ingerencji państwa. Nadzór państwa jednak i tak pozostał uciążliwy, powodując mieszanie się do tysiącnych spraw Kościoła. System Pruski byłby jeszcze znośny dla Kościoła naszej dzielnicy w dobie porobiorczej, gdyby nie to, że krótko po rozbiorach nastąpił zabór dóbr kościelnych, kasacja instytucji kościelnych zwłaszcza klasztorów. Akcja ta podcięła samodzielność Kościoła pod względem finansowym i gospodarczym i uzależniła go od etatu państwowego: albowiem biskupi, kapituły, seminaria i inne instytucje djecezjalne, a nawet część instytucji parafialnych w miejsce zabranej ziemi otrzymywały szczupłe pensje z kasy rządowej. Tak więc znośny w teorii system pruskiego prawa krajowego, skutkiem zaboru dóbr w praktyce przemienił się w kompletne uzależnienie Kościoła pod względem finansowym. Ta drobna wolność, którą Kościół posiadał w Prusach, a więc i w naszej dzielnicy, na mocy pruskiego prawa krajowego i konstytucji pruskiej, została kompletnie zniszczona w tak zwanej wace kulturalnej, której pozostałości widzimy w owych prawach wyjątkowych, o których wzniesienie nam chodzi: są to przedewszystkiem ograniczenia zakonów, dalekie prawo władzy świeckiej do protestu przeciwko instytucji proboszczy, jeżeli są persone minus gratae itp. Obok systemu nadzoru państwa nad Kościołem, powstał już w początku XIX wieku system tzw. koordynacji, czyli równorzędności w stosunku Kościoła do państwa. Obrazowo przedstawia się to tak, że Kościół i państwo jako dwa obok siebie położone koła mają każdy swoją odrębną płaszczyznę działania, dotykając się w jednym punkcie, tj. konkordatem. Pierwszy konkordat zawarła Stolica Apostolska z Francją w roku 1801, poczem konkordat bawarski w roku 1818, trzeci konkordat austriacki w roku 1850. Aż do czasu wielkiej wojny Stolica Apostolska zawarła około 70 konkordatów prawie z wszystkimi państwami na świecie, z tych około 20 przypada na panowanie Leona XIII.

Jak już wyżej powiedziano, stosunek Kościoła do państwa ma dwa oblicza: najpierw zewnętrzne, tj. wobec Stolicy Apostolskiej. Stosunek ten zostaje regulowany konkordatami. Dalej stosunek wewnętrzny wobec hierarchii krajowej i wiernych: porównywalny kierujący osłaga państwo wtedy, jeżeli daje Kościołowi w sprawach kościelnych autonomję. Nasza konstytucja z 17 marca 1921 r. znakomicie jasno i zwięźle sformułowała te tezy:

„Kościół rzymsko-katolicki rządzi się własnymi prawami. Stosunek państwa do Kościoła będzie określony na podstawie układu ze Stolicą Apostolską, który podlega ratyfikacji Sejmu“.

Są więc do załatwienia dwie sprawy: konkordat i wprowadzenie autonomji dla Kościoła wewnątrz kraju. Ta druga sprawa właśnie się zostały zniesione owe zabytki praw wyjątkowych, aby ich miejsce mogły zająć przepisy prawa kanonicznego. Zadanie to jest bardzo uciążliwe nowym kodeksem prawa kanonicznego, który w nadzwyczaj mądry i ostrożny sposób reguluje sprawy kościelne dla całego świata tak, aby wywoływały jak najmniej tarę z państwem. Mówiliśmy że owe prawa wyjątkowe powinny być zniesione, tzn., że powinna wyjść osobna ustawa sejmowa. To lojalne stanowisko zajmuje u nas Kościół, duchowieństwo i wierni. Znaczenie dale idzie znakomity znawca prawa kościelnego prof. Władysław Abraham z Lwowa, który twierdzi, że powyższy przepis konstytucji sam za siebie zniosł owe prawa wyjątkowe, o ile się sprzeciwiają prawu kanonicznemu. Prof. Abraham twierdzi, że autonomia kościelna powinna od razu zacząć funkcjonować. Względem praktyczne i praworzędność jednak nie zozwalała jednak iść nam tak daleko, dlatego żądamy, aby osobna ustawa sejmowa w wykonaniu art. 114 owe prawa wyjątkowe wniosła.

Sprawą zniesienia owych ustaw wyjątkowych sprzecznym z konstytucją nie załatwia jeszcze sprawy uposażenia duchowieństwa: spraw ta należy przedewszystkiem do konkordatu. Sprawa uposażenia wynika z zaboru dóbr kościelnych, jest to obowiązek cywilny — prawny ciążący na Skarbie Państwa. Dotacje dla instytucji kościelnych będą dlatego nadal figurowały w budżecie państwa, mimo, że Kościół będzie się rządził swymi prawami. Trzeba to sobie jasno uświadomić, ponieważ stronictwa radykalne, żądające rozdziału Kościoła od państwa i chcąc Kościołowi również przyznać autonomję, chciałyby mu odjąć dotacje państwowe, nie chcąc zrozumieć, że przynajmniej i nas w Polsce Skarb Państwa,

stawieniu przez petenta płatnego paszportu lub zaświadczenia, wydanego przez władze gdańskie. Sprawa udziału Gdańska w traktatach handlowych, zawieranych przez Polskę, została unormowana w formie umowy wykonawczej do układu polsko-gdańskiego, zawartego w Genewie 1 września 1921 r. Układ ten, jak wiadomo, przyznaje Gdańskowi prawo urzeczywistnienia w traktatach handlowych, zawieranych przez Polskę. Nowozawarta umowa wykonawcza zawiera szereg postanowień natury raczej formalnej. Wreszcie czwarta umowa, dotycząca prawa zaciągania przez Radę Portu pożyczek, stwierdza, iż rząd polski godzi się tytułem prowizorium na rok 1924 na zaciąganie pożyczek przez Radę Portu. Po upływie roku 1924 sprawa ta zostanie uregulowana zasadniczo. Komisja główna sejmiku gdańskiego wszystkie powyższe cztery umowy przyjęła. (AW.)

Stan repatriacji uchodźstwa z Rosji sowieckiej.

Martyrologia braci naszych przebywających od wojny po dziś dzień pod panowaniem Trockich—Radków wyraża się najdobitniej w liczbach, które czytamy obecnie na łamach omawiających sprawę repatriacji pism. Akcja repatriacyjna polska w Rosji zapoczątkowana została w roku 1921. Delegacja polska zakończyła swe prace w kwietniu br.

Za cały ten okres powróciło do kraju około 1 100 000 repatriantów różnej narodowości. Wobec braku danych statystycznych z pierwszego okresu działalności naszej delegacji nie da się ustalić liczba uchodźców, którzy zmarli podczas trwającej nieraz miesiącami podróży z najodleglejszych kresów Rosji w nieopalonych wagonach towarowych, wskutek głodu i chorób zakaźnych.

Liczbę tych nieszczęśliwych ofiar władzy sowieckiej, która wbrew układowi o realizacji nie dostarczała wracającym do kraju ani pieców, ani opału, ani pomocy lekarskiej i pożywienia, liczyć trzeba na dziesiątki tysięcy ludzi. Dopiero ku końcowi r. 1922 ulegając presji rządu polskiego i jego przedstawicieli w Moskwie warunki podróży polepszają się nieco, a ilość śmiertelnych oraz wskutek epidemii spada wielokrotnie.

Liczebnie dzielą się repatrianci na następujące narodowości. W liczbie jednego z górą miliona repatriantów, odsetek Polaków waha się od 15 do 25 procent (razem około 300 tysięcy ludzi). Główną natomiast masę uchodźców stanowili Białorusini i rusini (około 65 procent), reszta (7 procent) żydzi i wreszcie inne narodowości — Rosjanie, Niemcy itd.

Wśród białorusinów i rusinów przeważał element rolniczy, wśród Polaków, żydów i rosjan przeważała inteligencja uciekająca do Polski od rozkoszy raju bolszewickiego.

Poza masowym ruchem repatriacyjnym przybyło do Polski na podstawie uzyskanego obywatelstwa polskiego (opcji) około 25 000 ludzi.

Jeżeli przyjąć liczbę Polaków przybyłych do nas z Rosji na 300 000 ludzi, to okaże się, że na terytorjum rosyjskim pozostało jeszcze rodaków naszych z górą półtora miliona (przed wojną około 2 milionów).

Oczywista, że statystyka powyższa nie obejmuje liczb wszystkich uchodźców z Rosji, mianowicie tych, którzy drogą nielegalną zalali Polskę, a to żydów. Ten ruch powrotny nielegalny żydostwa odbywał się przez przeciąg pięciu lat i odbywa się jeszcze dzisiaj „choć nie w tych samych rozmiarach co w latach ubiegłych.

Walne zebranie Tow. Kupców Samodzielnych.

Grudziądz, 8 maja.

Walne zebranie Tow. Kupców Samodzielnych w Grudziądzu odbyło się w dniu wczorajszym w lokalu p. Migodzińskiego. Zebranie zagałę dotychczasowy prezes p. T. Marchlewski, poczem prezydium zebrania oddano w ręce p. dyr. Czarlińskiego, prezesa Izby Handlowo-Przemysłowej. Sekretarzem zebrania obrano p. Mazurę, a ławnikiem p. Spornego. Przed rozpoczęciem obrad uczczono pamięć zmarłych członków Towarzystwa przez powstanie.

Po sprawozdaniach sekretarza p. Rosińskiego i skarbnika obszerniejsze sprawozdanie wygłosił prezes Marchlewski. Mówca skreślił całe to ciężkie położenie kupiectwa w czasie szalonego spadku marki polskiej i wszystkie wysiłki kupców, aby utrzymać w krytycznych chwilach swój stan posiadania, zaznaczając, iż kupiectwo zawsze usilnie i szczerze dążyło do jak najprędzej sanacji naszych stosunków finansowych i ekonomicznych. Skoro więc ta sanacja stała się aktualną, kupiectwo wzięło wybitniejszy udział w fundowaniu Banku Polskiego, zaznaczając się 15 proc. w rządzie akcjonariuszów tego Banku. Obecnie zaś skoro zdobyliśmy mocny grunt gospodarczy pod nogami, gdy mamy zdrowy i silny pieniądz, tem więcej pracować i organizować się należy pod sztandarem Towarzystwa, aby kupiectwo, wkraczając na unormowaną drogę rozwoju przeprowadzić mogło swe najżywniejsze postulaty.

Referat p. Marchlewskiego przyjęli zebrani gorącymi oklaskami. Pod przewodnictwem p. dyr. Czarlińskiego przystąpiono następnie do wyborów nowego zarządu. Prezesem wybrano jednogłośnie p. T. Marchlewskiego, który wybór przyjął, podziękował za zaufanie, i zapewnił zebranych członków o gotowości swych dalszych wysiłków dla dobra Towarzystwa. I wiceprezesem wybrano p. Hańkego, drugim — p. Bronikowskiego. Sekretarzem został wybrany ponownie p. Rosiński, jego zastępcą p. Mazur, godność skarbnika objął p. dyr. Andrzejewski, mając jednego zastępcę w osobie p. Wł. Kulerskiego.

Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Sporny i Doma-chowski, do komisji kwalifikacyjnej pp.: Bialik, A. Korzeniewski i Murawski.

W wolnych głosach m. i. omawiano sprawę wycieczki do Gródka celem zwiedzenia znanych Zakładów Elektrycznych. Wycieczka ta odbędzie się w przyszłą nie-

Prezydent senatu Sahn „prostuje” rewelacje Jelowosky'ego.

Gdańsk, 7 5 (Pat). Na dzisiejszym posiedzeniu sejmiku gdańskiego prezydent senatu dr. Sahn wygłosił w związku z listem otwartym b. senatora Jelowosky'ego obszernie przemówienie, w którym usiłował odeprzeć zarzuty, poczynione senatorowi przez Jelowosky'ego.

Polemizując z twierdzeniem b. senatu Jelowosky'ego, że jego właśnie zasługą jest korzystny dla Gdańska podział dochodów celnych, prezydent Sahn stwierdził, że obecny klucz podziału tych dochodów między Polską i Gdańskiem jest dla Gdańska zbyt niski. Dalej prezydent Sahn oświadczył, że niebezpieczne wydaje mu się twierdzenie Jelowosky'ego, iż przy zmianie układu warszawskiego udało mu się uzyskać dla Gdańska znacznie więcej, niż Gdańskowi należało się w myśl traktatu warszawskiego i konwencji paryskiej. Jelowosky miał tutaj na myśli — zdaniem prezydenta Saha — jedynie wypracowany przez siebie dział gospodarczy układu warszawskiego, układ zaś taki może być oceniany tylko jako całość. Nawiązując do dalszych ustępów listu Jelowosky'ego, prezydent Sahn oświadczył, że ze względu na dobro państwa, nie chce wypowiedzieć swego zdania, jakie przyczyny skłoniły Polskę do zajęcia w dziedzinie spraw uregulowanych już przez układ warszawski stanowiska wręcz odmiennego od zapatrywań Gdańska i przez to do spowodowania nowych rokowań. Z kolei przechodzi dr. Sahn poruszone przez Jelowosky'ego sprawy prawnego stosunku gdańskiego kra-

dział, dnia 11 maja. Wyjazd uczestników wycieczki do Laskowic nastąpi o godz. 9 z minutami z dworca kolejowego.

W wolnych głosach zabrał głos jeszcze p. poseł Krzywiński, który stwierdził, iż kupiectwo nie miało nic wspólnego z osatnią podwyżką cen przez restauratorów grudziądzkich. Powołując się na zbyt wysokie podobno ceny towarów kolonialnych podwyższyli restauratorzy ceny głównie na napoje, jednakże na skutek interwencji różnych czynników już z dn. 4 bm. obniżyły je do odpowiedniej wysokości.

Przed zamknięciem zebrania przewodniczący p. dyr. Czarliński zwrócił się z gorącym apelem do zebranych członków, aby z okazji przyszłorocznej I Wystawy Pomorskiej w Grudziądzu już teraz wzięli się rażno do dzieła, aby Wystawie zapewnić jak największe powodzenie. Hasłem „Cześć Kupiectwu” zamknął dyr. Czarliński zebranie.

Chrześc. Dem. w sprawie Kresów Wschodnich.

Klub sejmowy Ch. Dem. interesował się zawsze bardzo stosunkami na kresach wschodnich i niejednokrotnie zwracał uwagę rządu na braki i usterki w dziedzinie administracji w tej połaci kraju.

Ostatnio znów sytuacja na kresach z racji ostatnich zamachów band sowieckich, nasłanych z za kordonu, jak również tło szpiegowskie zajęć i wypadków, zlikwidowanych na szczęście, pomyślnie dały powód klubowej Ch. Dem. do przedłożenia rządowi odpowiednich postulatów.

W ubiegły piątek pan minister spraw wewnętrznych Huebner przyjął przedstawicieli klubu parlamentarnego Ch. Dem. posła Chacińskiego, senatora Nowodworskiego i Smólskiego i wicemarszałka Gdya w sprawie sytuacji na ziemiach wschodnich Rzeczypospolitej. Pan minister udzielił szczegółowych wyjaśnień i wysłuchał przedłożonych informacji i postulatów dotyczących sytuacji ludności polskiej we wschodnich województwach państwa.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Piątek Grzegorza. Wschód słońca 4.16 zachód 7.37. Wschód księżycy 8.20, zachód —.

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. codziennie z wyjątkiem niedzieli otwarta od godz. 5—7, dla dzieci w środy i soboty od 4—5.

—** Muzeum otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedziele i święta od 11—2.

KARA ŚMIERCI W POLSCE NIE BĘDZIE ZNIESIONA.

W każdym razie egzekucji nie powinni wykonywać żołnierze. Ministerstwo sprawiedliwości przedłożyło Sejmowi projekt ustawy upoważniającej rząd do wydawania przepisów o wykonywaniu kary śmierci. Projekt jest bardzo krótki, obejmuje bowiem wszystkiego trzy artykuły. Najważniejszy z nich postanawia — że Rada Ministrów ma prawo określać w drodze rozporządzeń sposób i czas wykonywania kary śmierci wymierzonej przez sądy karne dla osób cywilnych. W motywach do powyższego projektu rząd podkreśla, iż chwila obecna nie pozwala na zasadnicze rozważanie konieczności względnie zbędności kary śmierci — ani nawet na ostateczne ustalenie sposobów wykonywania tego rodzaju wyroków. Motywa zwracają też uwagę, że dotychczasowy zwyczaj wykonywania kary śmierci za pomocą wojska wpływa na nie demoralizująco.

—**Teatr Miejski (Tivoli). Dziś w czwartek wieczorem o godz. 8-mej wesoła i melodyjna operetka Krenna i Lindau'a p. t.: BIEDNA DZIEWCZYNA" z pp.: Olańska, Norwidówna, Kopczyński, Olderowiczem, Stryckim, Drweskim, Łozińskim, Ilcewiczem, Burskim w rolach głównych. Orkiestra Urzędników Izby Skarbowej i Komunalnych. Bony ważne.

W piątek przedstawienia niema.

W sobotę wieczorem o godz. 8-mej miła i pogodna komedia Gaudery'ego p. t.: „WESELE ARLETTY" (Góra serce).

W niedzielę wieczorem o godz. 8-mej „KORDJAN". Zniżki ważne.

W przygotowaniu jedna z najpiękniejszych i najbarwniejszych sztuk polskich ze śpiewami i tańcami p. t.: „KRAKOWIACY I GORALE", J. N. Kamińskiego. Reżyseruje p. Kopczyński. W sztuce tej występuje cały zespół artystyczny z pp.: Olańska, Lubicz, Kopczyński, Langem, Dąbrowskim,

jowego urzędu celnego do polskiego zarządu cel. Istniejące w tej sprawie nieporozumienie Sahn przypisuje nie „karygodnej niezręczności władz gdańskich", jak to czyni Jelowosky, lecz różnicy polskiej i gdańskiej interpretacji konwencji paryskiej i układu warszawskiego w sprawie cel.

W dalszym ciągu prezydent Sahn stwierdza, że obecnie jak i poprzednio w myśl art. 199 układu warszawskiego urzędnicy gdańskiej administracji celnej podlegają postanowieniom służbowym, obowiązującym na obszarze w. m. Gdańska oraz wskazówkom i nadzorowi przełożonych władz gdańskich. Przy interpretacji art. 197 umowy warszawskiej doprowadzono do tego ustępstwa, że na obszarze w. m. Gdańska obok polskiego ustawodawstwa celnego, polskiej taryfy celnej i wydanych na ich podstawie przez polski centralny zarząd celny rozporządzeń, mają znaczenie także polecenia służbowe najwyższych gdańskich władz celnych. Następnie prezydent Sahn usiłował sprostować zarzut Jelowosky'ego co do suwerenności Gdańska oraz zarzuty w sprawie nowej waluty gdańskiej, wytykając wzamian Jelowosky'emu, że jego twierdzenia mogą ujemnie oddziaływać na walutę gdańską. Senat z całą stanowczością protestuje przeciwko twierdzeniu Jelowosky'ego, jakoby Gdańsk w nkladzie walutowym wyrzekł się jakiegokolwiek prawa suwerenności. Usiłowania podjęte w dziedzinie walutowej u Ligi Narodów i w Polsce były — zdaniem prezydenta Saha — dla wprowadzenia nowej waluty konieczne, celowe i bardzo pomyślne.

Olderowiczem, Drweskim, Ilcewiczem i Szczerbowskiem na czele.

Bilety do nabycia w kancelarii teatru oraz w Wielkoplane (cukierni).

—** W brzasku życia i twórczości Chopina. Pod powyższym tytułem odbył się dnia 7. 5. br. zapowiadany Odczyt-Koncert w auli gimnazjum żeńskiego, urządzony staraniem Grudziądzkiego Koła Towarzystwa Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych. Odczyt wygłosił p. dr. Witold-Belza, przy fortepianie zasiadł p. Ludwik Regamey.

Mówca skreślił w pięknych słowach całe życie Chopina, począwszy od lat dziecięcych. Przedstawił jego pierwsze kroki na polu muzycznym, jakoteż pierwsze młodociane utwory (mazurki) i zaznaczył wpływ muzyki ludowej na twórczość młodocianego kompozytora i charakter wybitnie polski, przebijający we wszystkich jego kompozycjach.

Bardzo muzykalnie i ze zrozumieniem ilustrował p. Regamey, za co też publiczność, dość licznie zebrana, nie szczędziła oklasków, dziękując za chwile prawdziwie artystycznego nastroju.

Zaznaczyć należy z uznaniem, iż wśród zebranych przeważała znaczna część młodzieży.

J. J.
—** Występy atletyczne i zabawa „Sokoła" grudziądzkiego. Tow. gimn. „Sokół" wzgl. oddział ciężkiej atletyki urządził w sobotę dnia 10 maja zapasy atletyczne, różne występy sportowe i zabawę. Szan. obywatelstwo gorąco prosimy o poparcie i o liczne przybycie na ten pierwszy występ atletów „Sokoła".

—** W dniu 6 maja zasnęła w Bogu s. p. Jadwiga Kulpińska, żona znanego obywatela i b. współwłaściciela Wielkoplane. Sp. Kulpińska cieszyła się dla swych zalet osobistych wielkim poważaniem. Pozostałej rodzinie wyrażamy nasze współczucie. Niech ziemia lekka jej będzie.

—** Sprawę morderczego napadu na posterunkowego Marchlewskiego ujęto dzisiaj w godzinach przedpołudniowych w Grudziądzu. Bliższe szczegóły podamy w numerze jutrzejszym.

—** O obniżeniu cen do poziomu europejskiego. Prasa warszawska donosi, że najbliższym zadaniem rządu będzie obniżenie cen krajowych i dostosowanie ich do konkurencyjnych cen zagranicznych oraz sprawa bilansu handlowego i płatniczego.

Najbliższe posiedzenie Rady gospodarczej przy ministrze skarbu będzie poświęcone uzupełnieniu zebranych materiałów w tej dziedzinie przez departamenty Min. Skarbu.

Jak bardzo ceny u nas różnią się od cen za Zachodzie, daje miarę takie porównanie: numer w hotelu pierwszorzędnym w Paryżu lub Nicei wynosi 8 franków francuskich, tj. około 2 zł. 60 gr., pensjonat w Nicei z czterokrotnym posiłkiem 25 fr. a więc 8 zł. 35 gr., tramwaj w Paryżu 35 ct. fr. tj. 11½ grosza, pożyczki jedwabne 50 fr., tj. około 16 zł. 50 gr., płaszcz garbadinowy w Paryżu 180 fr., a więc około 60 złotych.

—** Oflary na Odbudowę Teatru Miejskiego. Miejsowy Komitet Oświatowy T. C. L. w Tczewie ofiarował K. O. T. M. w Grudziądzu z wieczornicy obchodu rocznicy Konstytucji 3 Maja, w którym brali udział artyści naszego teatru, 750 milj. marek. Magistrat stołecznego miasta Poznania przyznał na odbudowę spalonego teatru w Grudziądzu subwencję w kwocie 1 000 złotych, które przekaże po uchwaleniu budżetu przez Radę Miejską. Za tak wspaniałe dary wyraża K. O. T. M. swoje najserdeczniejsze „Bóg zapłać".

K. O. T. M.

—** Na gimnazjum polskie w Olsztynie zamiast udziału na Podwieczorku ks. Jaranowski złożył 2 złote.

—** Na Dom Niemowląt ofiarowała Wandusia K. 20 milj. marek.

—** Zamiast kwiatów w dzień imienin p. Stanisławy Pisarskiej składa na Tow. Czytelnia Ludowych Jadwiga K. 5 milionów marek.

REKLAMA.

♀ „Córka Galganarki" (w 2 serjach i 12 aktów razem) wystawia od dnia dzisiejszego teatr świetlny „Orzeł". Wystawiając tak obszerny program, zarazem potężne dzieło kinematograficzne, potwierdza „Orzeł" ponownie, że dąży do zadowolenia publiczności.

♀ „Raj kobiecy" — wspaniały film w 7 aktach podług znakomitego romansu francuskiego pisarza Emila Zolę p. t.: „Au Bonheur des Dames" wystawia od czwartku kino „Apollo" w głównej roli Edith Posca, ulubienica paryskiej publiczności. Wspaniała wystawa i prześliczne widoki. Prócz tego nadprogram.

Ruch towarzystw.

—(rt) **Stow. Chrześ. Narod. Naucz. Szkół Powszechnych Kolo Grudziądz** zwołuje zgromadzenie na sobotę, dnia 10 maja br. o godz. 8-mej wiecz. w lokalu p. Kellasa, z następnym porządkiem dziennym: 1. Zagajanie; 2. Sprawozdanie ze zjazdu deleg. z Grudziądza; 3. Sprawozdanie ze zjazdu deleg. z Warszawy; 4. Sprawy kasowe i placenie członkowego; 5. Sprawy administracyjne i ekonomiczne; 6. Uchwały i rezolucje; 7. Wolne głosy. Uprasza się o kompletne stawienie się wszystkich członków. **ZARZĄD.**

—(rt) **Zebranie Oddziału Piłki Nożnej Tow. Sport. Olympia** odbędzie się w piątek dnia 9. bm. o godz. 8-iej wieczorem w lokalach p. Kellasa przy ulicy Wybickiego. O liczny udział prosi **ZARZĄD.**

—(rt) **Pogadanka Komitetu Organizacyjnego Koła Podoficerów Rezerwowych** odbędzie się dziś w czwartek dnia 8-go maja o godz. 8-mej wieczorem w restauracji Hotelu Warszawskiego.

—(rt) **Zebranie całego Komitetu I. C. L. celem złożenia sprawozdania z kwesty w dniu 3-go maja** odbędzie się w piątek dnia 9-go bm. o godz. 7½ wieczorem w Muzeum.

Przy tej sposobności uprasza się wszystkie osoby posiadające jeszcze listy składkowe, jak również ofiary pieniężne, powinny je najpóźniej do piątku wręczyć w sekretarjacie T. C. L. w Muzeum. Osobnych zawiadomień o zobrańtu T. C. L. się nie wysyła.

—(rt) **Zarząd Towarzystwa Powstańców i Wojaków w Grudziądzu** podaje do wiadomości wszystkim zainteresowanym, iż z dniem 1 bm. otworzył własny sekretarjat przy ul. Sobieskiego nr. 1 parter na lewo, gdzie codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt urzęduje sekretarz wzgl. członek Zarządu.

—** **Zaproszenie.** Szan. Obywatelstwo miasta Grudziądza i okolicy zapraszam uprzejmie na zebranie, które się odbędzie w środę dnia 14 maja rb. o godz. 20-iej w Grudziądzu w sali posiedzeń Rady Miejskiej w ratuszu 1. celem omówienia budowy boiska sportowego w Grudziądzu, oraz zlotu sokolego Dzielnicę Pomorskiej.

Komu dobro sprawy wychowania cielesnego naszego młodego pokolenia leży na sercu, niechaj się łask. zainteresuje tą tak ważną nad wyraz sprawą i przybędzie na wspomiane zebranie. **Władysław Samoliński**

Z Pomorza.

—** **BZOWO.** (Obchód 3 Maja. — Wycieczka „Sokoła” grudziądzkiego). Staraniem Związku Zawodowego Osadników Rolnych, urządzono w Bzowie obchód 3 maja, wprowadzie pogoda nie dopisała, ale jednak uroczystość w pełni się udała. Na czele komitetu stojący wójt p. Maciejewski powitał w serdecznych słowach gości i zebranych obywateli. Następnie ruszył pochód, na czele którego jechali jeźdźcy. Potem szła muzyka „Straży Ogniowej” z Grudziądza. Ochotnicza Straż Ogniowa z Bzowa i dzieci szkolne pod przewodnictwem swych nauczycieli. Szczególnie podobał się wszystkim wóz przedstawiający nasze rzemiosła. Gdy pochód wrócił do parku, po przemówieniu p. wójta referat o znaczeniu konstytucji 3 maja wypowiedział p. Kunz z Grudziądza. Kapela odegrała hymn narodowy i po okrzyku na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej wyruszone do lokalów pp.: Kozłowski i Jankowski.

Tutaj wystąpiła z ćwiczeniami wzorowemi oraz piramidami drużyna „Sokoła” z Grudziądza, która pod nadzorem naczelnika druha Urbania świątelnie ubawiła zebranych gości. Dodac wypada, że śpiewało miejscowe Kółko śpiewu pod patutą swego dyrygenta p. Magieły. Całość uroczystości wypadła bardzo dobrze dlatego też należy się podzięką członkom komitetu, którzy swe obowiązki doskonale spełnili. Szczególna podzięką należy się drużynie „Sokoła” grudziądzkiego, która do Bzowa wybrała się mimo niepogody i upiekła swymi występami te uroczystości. **K.**

—** **RZADKOWO.** (Obchód 3 maja). Mimo niepogody odbył się tu w niedzielę obchód 3 maja a dlatego w niedzielę, ponieważ w dniu 3 maja taki sam obchód był w miasteczku, do której to parafii Rządkowo należy. Po południu miała się odbyć zabawa ludowa w ogrodzie, lecz nie odbyła się z powodu niepogody. Pochód przez wieś odbył się mimo wszystko. Na czele pochodu muzyka, następnie dzieci szkolne Równopola i Rządkowa, Tow. Młodzieży Żeńskiej, Tow. Młodzieży Męskiej i Tow. Robotników. Wszystkie towarzystwa ze sztafarami. Zabawa odbyła się na sali, gdzie bawiono się bardzo serdecznie, a wieczorem Tow. Robotników Katolickich urządziło przedstawienie amatorskie. Rządkowo przybrało na dzień ten szatę odświętną. Inicjatorom należy się podzięką.

—** **TORUŃ.** (Socjalistyczna prowokacja). Otrzymałszy spóźniona trochę korespondencję, z której wynika, iż Toruń był poraż pierwszy świadkiem „polskiej” demonstracji socjalistycznej w dniu 1 maja. Po wlecu w Wiktorji grupa kilkudziesięciu robotników z czerwonymi „sztafarami” wyruszyła w pochodzie. — Dla utrzymania porządku kilku towarzyszy (między nimi jeden żyd) najożyło czerwone przepaski z napisem „Milicja PPS.” Na placu św. Katarzyny „towaryszka” Domańska wygłosiła przemówienie i wzniósła całą serię okrzyków: Niech żyje PPS., ochrona lokatorów. 46 godzinny tydzień pracy, niech żyją urlopy, mniejszości narodowe, strajki itp. Ochryple głosem powtórzyły dyktowane przez towarzyszkę okrzyki — i pierwszy publiczny występ PPS był skończony. Żydowski „milicjant”, który na placu św. Katarzyny chciał zabrać się do spełniania funkcji „urzędowych”, dostał należyty odprawę i znikł czem prędzej. Wśród demonstrantów rozbrzmiewał donośnie język niemiecki.

(Nieszcześliwy wypadek). W ub. piątek rano wojskowy samochód ciężarowy zawracając na ul. Piastowskiej najechał na jadącego rowerem do pracy funkcjonariusza policjowego p. Leona Zielińskiego, który jakby cudem uniknął śmierci. Wskutek najechania — pomimo że schronił się na chodnik — otrzymał obrażenia rąk i ramion, na szczęście nie tak bardzo poważne. Rower uległ zupełnemu zniszczeniu.

—** **BOBOWO pow. starogardzki.** (Zebranie Kółka Rolniczego i Chrześ. Narodowego Stronnictwa Rolniczego). — Zebranie Kółka rolniczego — jakie odbyło się niedawno w tej wiosce — zagaił krótko przez p. Urbanowski — który wygłosił interesujący wykład o plantacji buraków. Prelegent zaznaczył w swym referacie, że trzeba koniecznie przejść do racjonalnej gospodarki i każdy gospodarz, który ma pszeną ziemię, powinien uprawiać buraki. Dyskusja była bardzo ożywiona, z czego wynika, że członkowie Kółka Rolniczego bardzo interesują się plantacją buraków. W wolnych głosach podniesiono jeszcze sprawę kominarzy i protestowano przeciwko temu, że gospodarzom nakłada się ciężary ich utrzymania zamiast, że wszyscy wedle kominów równo placić powinni.

—** **TCZEW.** (Ciekawa przygoda przemytniczki). Nie miała szczęścia pewna kobiecina, która z Gdańska przyjechała kilka tysięcy papierosów do Polski. W Zajączkowie bowiem napadł ją 16-letni wyrostek O. Karłowski ze Suchobazy, pobił ją i odebrał jej papierosy. Ale i wyrostek ze swym łupem szczęścia nie miał, gdyż został przyaresztowany. Obecnie poszukuje policja owej kobieciny, przemytniczki, której widocznie nie spieszo z tem, aby się poskarżyć o napad i w odnośnej instancji. Ponieważ jednak w walce z napaściami odniosła rany, więc istnieje nadzieja wyłączenia jej.

—** **GDANSK.** (Posiedzenie tow. Przyjaciół Nauki i sztuki). Dnia 6 bm. odbyło się posiedzenie towarzystwa Przyjaciół Nauki i Sztuki, zagajone przez prezesa dr. Pomierskiego. Na posiedzeniu tem ks. Czaplewski, komisarz polski do przejmowania archiwów państwowych w Gdańsku, wygłosił wykład, przedstawiający historję archiwum gdańskiego i znaczenie jego dla nauki polskiej. Ks. Czaplewski stwierdził w swym wykładzie, iż w Gdańsku nie można było dojść do porozumienia w sprawie podziału archiwów między Gdańsk, Niemcy i Polskę, tak, iż sprawa ta skierowana została do Rady Ambasadorów. W ożywionej dyskusji, jaka się rozwinęła po wykładzie, wzięli udział poseł dr. Panecki, ks. dr. Kantak i inni.

Z całej Polski.

—* **BYDGOSZCZ.** (Spodziewany przyjazd Prezydenta Rzeczypospolitej). „Gazeta Bydgoska” donosi, że p. Prezydent Rzeczypospolitej przyrzekł, na prośbę prezydenta m. Bydgoszczy, dr. Śliwińskiego, przybyć do tego miasta na tegoroczne regaty.

(Katastrofa lotnicza). W Slesinie pod Koronowem w powiecie bydgoskim spadł w niedzielę aparat lotniczy, przyczem dwóch lotników, plut pilot Szynyrzałło i por. Bajkowski z załogi lotniczej w Bydgoszczy odnieśli bardzo ciężkie obrażenia. Rannych lotników odwieziono do szpitala rejonowego w Bydgoszczy. Por. Bajkowski złamał nogę i zwichnął rękę oraz doznał uszkodzenie jednego oka, pilot potluł się bardzo niebezpiecznie. Lotnicy wylecieli ze Slesina, gdzie odbywał się wiec propagandowy L. O. P. P. i kilka chwil po wlocie wskutek uszkodzenia silnika zmuszeni byli lądować. W czasie przymusowego lądowania aparat uderzył o prasę do słomy, skutkiem czego uległ rozbięciu.

—* **WARSZAWA.** (Eksplzja w fabryce petard kolejowych). Przy ulicy Furmańskiej w wytwórni sygnalizacji i petard kolejowych Stanisława Koszwy nastąpiła eksplozja mieszaniny calichloricum z siarką. Skutki wybuchu były fatalne. Wskutek zapalenia się powyższej mieszaniny przeznaczonej do wyrobu 8 tysięcy petard płomienie oraz gęsty, gryzący dym przedostały się na 1 piętro i w stronę drzwi na parterze. Sprawca wybuchu 16-letni Wiktor Fudała oraz dwaj inni robotnicy 18-letni Konstanty Borkowski i 18-letni Stanisław Zawisza, nie tracąc przytomności, w samą porę zdołali wyskoczyć z morza ognia na podwórzu, nie odnosząc żadnego szwanku. Tym czasem buchające płomienie objęły w sieni uciekające po schodach z 1 piętra dwie robotnice i jednego robotnika. Na alarm nadbiegli posterunkowi, które wynieśli z sieni nieszczęśliwe ofiary wybuchu. Po chwili przybył oddział Straży ogniowej, który ugasił wnetrze pałacę się wytwórni. Lekarz pogotowia stwierdził u ofiar ogólne ciężkie poparzenie twarzy, szyi i rąk, oraz poparzenie twarzy i powiek ocznych. Pierwsze dwie ofiary przewieziono do szpitala Dz. Jezus. Fabryka oblicza straty na 10 miliardów marek.

—* **KRAKÓW.** (700 rocznica powstania kościoła N. M. Panny). Kraków obchodzi dziś 700 rocznicę powstania kościoła Najświętszej Panny Mariji, zbudowanego w roku 1224. przez biskupa Iwo Odrowoza. W Krakowie zawiązał się komitet dla uczczenia rocznicy kościoła Marjackiego.

Ze sportu.

Akademicki Związek Sportowy z Poznania w Grudziądzu.

Na dzień 3 i 4 maja sprowadziła T. S. Olympia pierwszy raz w tym roku poznańską drużynę sportową A. Z. S. Na dworcze powitał gości prezes Olympji p. dyrektor Andrót.

O godzinie 3 popoł. w dniu 3 maja odbyły się wyścigi kolarskie członków Olympji na szosie Radzyńskiej. Start i meta znajdowały się przy wodociągach miejskich. Prześczeń wynosiła 10 km. Do wyścigów zgłosiło się 14 kolarzy.

Po skończonych wyścigach kolarze udali się na boisko koszar Kościuszki, gdzie przez prezesa Olympji wręczono zostały zwycięzcom nagrody. O godz. 4 nastąpiło powitanie A. Z. S.-u z Poznania także na boisku koszar Kościuszki i wrócenie wieńca przez p. prezesa Andrót.

Następnie rozpoczęła się gra. Wynik do połowy 2:1 na korzyść Olympji. Rezultat końcowy 6:1 na korzyść Olympji.

Dnia następnego odbył się rewanż przy nieco lepszej pogodzie jak dnia poprzedniego. Mimo przewagi Olympji zauważyć można było ich wyczerpanie z dnia poprzedniego dlatego też w dniu 4 maja wynik rozgrywek był 4:2 na korzyść A. Z. S.-u.

Drużyna A. Z. S.-u przedstawiała się bardzo dobrze. Ze strony Poznaniaków wyróżnił się bramkarz, obrońcy i środkowy pomocnik. Z graczy Olympji byli jedynie Dolecki center, Behrendt lewo skrzydłowiec i Maliszewski obrońca do brzo. Bramkarz bardzo słaby. Koperski natomiast się absolutnie nie uwydatnił, chociaż miał sposobność kilka bramek zrobić, bił zwykle kilka metrów przed bramką za wysoko.

Gra obu drużyn była bardzo ambitna i spokojna, wobec czego budziła zainteresowanie. Frekwencja publiczności była w dniu 4 bm. dość liczna.

Rezultat ogólny w d. 3 i 4 bm. 8:5 na korzyść T. S. Olympja. Sędziował p. Cichaczewski.

O godzinie 10 nastąpiło pożegnanie gości i odprowadzenie ich na dworzec. Zabrali oni z Grudziądza jaknajlepsze wrażenie i bardzo miłe wspomnienie. Należałoby sobie jednakowoż życzyć ażeby w przyszłości więcej publiczności przybyło na zawody a społeczeństwo pokazało, że dla sportu ma faktycznie zainteresowanie

Lot Doisy'ego do Japonji

Z Kalkuty donoszą, że lotnik Doisy przybył tam w dalszej drodze do Japonji. Znaczenie tego faktu pod względem sportowym i wojskowym jest niezwykle, gdyż lotnik francuski pobił w ten sposób wszystkich przeciwników różnych krajów, którzy wybrali się z nim jednocześnie w podróż. Lotnicy angielscy musieli zatrzymać się w Beludżystanie wskutek popsucia się maszyny. Tak samo portugalscy lotnicy zatrzymali się po drodze z nieznanym dotychczas przyczyn.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— **POSIEDZENIE GDAŃSKO-POLSKIEJ POMOCY HANDLOWEJ.** — Gdańsk. (AW.) — Odbyło się tu posiedzenie Gdańsko-Polskiej Pomocy Handlowej. Przewodniczący Związku Schmalenberg przedstawił rozwój organizacji i pomyślne rezultaty współpracy kupiectwa gdańskiego z kupiectwem polskiem. Złożono szereg oddziałów Pomocy Handlowej w Polsce, które przyczynią się bezwątpienia do nawiązania ścisłego kontaktu między życiem handlowym polskiem a Gdańską.

— **OBRADY KOMISJI DO REWIZJI TARYFY CELNEJ.** W dniu 14 maja br. o godz. 11 rano rozpoczyna się w Min. Przem. i Handlu obrady komisji do rewizji taryfy celnej celem definitywnego rozważenia wszelkich wniosków podkomisji fachowych, powołanych — jak wiadomo — do przygotowania projektu zmian taryfy celnej z r. 1919. Posiedzenia będą się odbywały w ciągu kilku dni aż do wyczerpania porządku dziennego.

— **STATYSTYKA POLSKIEGO HANDLU ZAGRANICZNEGO.** Według oficjalnych statystyk dotyczących handlu zagranicznego Polski okazuje się, że wywóz towarów z Polski za pierwsze 9 miesięcy 1923 r. przedstawiał wartość około 930 milionów fr. szwajc. Wartość ta przewyższa wywóz za rok 1922 o 98 proc. Najwyższym wzrostem wywóz z Polski do Rumunii, Finlandji, Łotwy i Estonji. Najwyższe cyfry wykazuje wywóz do Niemiec, Austrii, Rumunii i Anglii. Pierwsze miejsce w eksporcie z dziedziny przemysłu metalowego zajmują naczynia emaljowane, blaszane i żelazne. Drugie miejsce zajmuje eksport maszyn i narzędzi rolniczych, kierowanych przeważnie do Łotwy i Estonji.

— **JAKIE FIRMY ZAGRANICZNE SA WOLNE OD PODATKU PRZEMYSŁOWEGO?** Wobec powstałych wątpliwości co do tego, czy firmy zagraniczne odpłacają podatek przemysłowy, Min. Skarbu wyjaśniło, że przedsiębiorstwo prowadzone poza granicami Rzplitej Polskiej, a posiadające w Polsce tylko siedzibę zarządu, przytem na obszarze państwa polskiego nie prowadzi żadnych operacji przemysłowych ani handlowych. — wolne jest od opłaty podatku przemysłowego.

ORZEŁ

Od czwartku dnia 8 do niedzieli 11 maja rb.
Potężne dzieło kinematograficzne.

Program 12 aktowy.

W 2 seriach, a 12 aktach razem.

Córka Galganiarki

w 2 seriach, a 12 aktach razem. [141]

OD REDAKCJI.
Z powodu święta w Warszawie nie otrzymaliśmy dzisiaj giełdy pieniężnej warszawskiej.

Poznańskie Notowania Zbożowe z dnia 9 5. 1924.
Ceny w złotych loco Poznań za 100 kg. w ładunkach wagonowych.

Żyto 100 kg.	11.40—12.40
Pszenica	19.00—21.00
Jęczmień zwycajny	— 11.50
Jęczmień browarowy	—
Owies	11.40—12.40
Mąka żytnia	17.20—20.00
Mąka pszena	33.50—35.50
Ospa żytnia	— 8.25
Ospa pszena	— 8.75
Zemniaki jadalne	4.00—4.50
Zemniaki fabryczne	3.00—3.50
Pe uszka	8.25— 9.25
Wyka	8.00— 8.75
Groch polny	10.10—11.45
Groch Wiktorja	27.75— 33.25
Seradela	6.75— 7.35
Słoma luzna	—
Słoma prasowana	2.70— 3.00
Siano luzne	—
Siano prasowane	5.20— 5.60

Poznańskie ceny na bydło z 7. 5. 24.

100 żyw. kg. wagi	Cena 7. 5.	Cena 23. 5.
Bydło rog. I kl.	83.00—89.00	170.000.000
" " II kl.	72.00—74.00	140.000.000
" " III kl.	50.00—55.00	100.000.000
Cielęta I kl.	65.00—66.00	146.000.000
" II kl.	58.00—60.00	130.000.000
" III kl.	48.00—50.00	110.000.000
Świnie I kl.	92.00—	192.000.000
" II kl.	85.00—	180.000.000
" III kl.	78.00—	160.000.000
Owce I kl.	61.00—	110.000.000
" II kl.	50.00—52.00	96.000.000
" III kl.	—	74.000.000
Prosięta za parę 6—8 tyg.	—	—
Prosięta za parę 9 tyg.	—	—

